

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 1 • 2020

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

všichni asi znáte biblický příběh o putování třech mudrců do Betléma a jejich klanění narozenému Ježíškovu. Tento příběh, který si v církevním kalendáři připomínáme vždy začátkem ledna, se stal předobrazem k pořádání jedné z nejznámějších sbírek v naší zemi, Tříkrálové sbírky. Tradičně je proto celý leden v naší Charitě spojen s touto sbírkou. Kromě koledování jsou to i další aktivity: kino pro koledníky, výtvarná a fotografická soutěž, nebo výstava vítězných prací. Třebaže se Charita Jeseník do této sbírky zapojila trochu později než ostatní Charity, skupinky třech novodobých králů, které procházejí dům od domu ulicemi měst a obcí a zpívají koledu, se staly běžnou součástí života i u nás na Jesenícku. Určitě mnoho z vás začíná nový rok tím, že přivítáte koledníky u sebe doma, poslechnete si koledu a přispíváte králům do kasičky na pomoc blízkým především v našem regionu. Za to vám také jménem potřebných ze srdce děkuji. V letošním roce slaví Tříkrálová sbírka své dvacáté narozeniny. Vyrostla s ní celá jedna generace dobrovolníků i dárců. Proto bych „tříkrálovce“ chtěla popřát, aby otevřenost a štědrost dárců a ochota koledníků věnovat svůj čas zůstala vlastní i dalším generacím. A také abychom byli stále solidární s těmi, kteří si sami pomoci nemohou. A vám všem přeji, aby nový rok 2020 byl zase o trochu lepší než ten předchozí. Ať máte dostatek naděje, odvahy, zdraví a radosti.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Tříkrálová sbírka 2020

V roce 2020 proběhne již dvacátý ročník Tříkrálové sbírky – největší dobrovolnické akce v České republice. Jedná se o celostátní sbírku, jejíž výtěžek pomáhá lidem v nouzi u nás i v zahraničí. Také na Jesenícku přicházejí koledníci převlečení za tři krále – Kašpara, Melichara a Baltazara – do našich domovů se svojí koleddou ve snaze pomoci druhým.

Skupinky malých i velkých koledníků je možné na Jesenícku potkat od 1. do 14. ledna 2020. Přimo v Jeseníku navštíví velká část koledníků domácnosti v sobotu 4. ledna.

Prostřednictvím této sbírky mohou lidé přispět potřebným přímo ve svém regionu. Stejně jako v minulém roce, tak i letos bude výtěžek sbírky použit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. V loňském roce se podařilo vykoledovat úžasných 664 256 korun!

Společně s Tříkrálovou sbírkou probíhá výtvarná a fotografická soutěž. Letošní téma soutěže zní „Tři králové slaví 20 let“. Výtvarná soutěž má dvě věko-

vé kategorie. První je pro děti do 7 let a druhá pro děti od 8 do 12 let. Výtvarná díla je možné odevzdávat na střediscích Charity Jeseník nebo v knihupectví Domček do 31. ledna 2020. Fotografická soutěž není věkově omezena a fotografie je možné posílat do 19. ledna 2020 na email trikralovka@jesenik.charita.cz. O nejlepší fotografii rozhodne stejně jako loni veřejnost prostřednictvím hlasování na Facebooku Charity Jeseník. Vernisáž nejlepších výtvarných děl a fotografií společně s vyhlášením výsledků soutěže pak proběhne 11. února 2020 v Katovně v Jeseníku.

Jako poděkování pro koledníky je připraveno promítání v kinech v Jeseníku a Javorníku. V Jeseníku poděkování proběhne v sobotu 18. ledna 2020. V Javorníku se bude promítat v sobotu 25. ledna 2020. „Ráda bych poděkovala koledníkům a všem, kteří se do sbírky zapojují a pomáhají tak dobré věci na Jesenícku. Už se těším na výtvarná díla a fotografie z průběhu koledování,“ říká koordinátorka Tříkrálové sbírky Věrka Vyhnálková.

Co nás čeká v lednu...

- **Tři králové navštíví** Charitní dům sv. Anežky ve Vidnavě.
- **Novoroční posezení** klientů Domova pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Výtvarná a fotografická soutěž** na téma „Tři králové slaví 20 let“.
- **Vycházka do krmelce** klientů a zaměstnanců Denního stacionáře Šimon.
- **Rozpečetování pokladniček** v jednotlivých obcích Jesenicka.

Čtete dál ...

- **Strom splněných přání** (str. 2)
- **Co nás čeká příští rok?** (str. 3)
- **Rozhovor s kolednicí** (str. 5)
- **Smyslová aktivizace** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Strom splněných přání

V Javorníku je již tradicí, že klienti Domova pokojného stáří sv. Františka dávají svá přání na místní vánoční strom, obyvatelé si je rozeberou a přání jim splní. Tímto skvělým nápadem se inspirovali i ve Vidnavě, takže letos poprvé měli svá přání na stromě i klienti Charitního domu sv. Anežky a Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

V Javorníku má u lidí tato akce, tedy pověsit přání klientů Domova na vánoční strom a nechat veřejnost, ať si je rozebere a seniorům splní, velký úspěch. Ručně vyráběné kartičky s přáními bývají rozebrány velmi rychle. Tento rok to bylo v podstatě ještě ten samý večer, kdy byl „Strom splněných přání“ zpří-

stupněn veřejnosti. O této akci a jejím ohlase u lidí se dozvěděl personál Charitního domu sv. Anežky a Domova pokojného stáří sv. Hedviky a zasadil se o to, aby i vidnavským seniorům mohli lidé koupit dárek a touto cestou jim udělat radost. „Tohle není o penězích nebo velkých darech, je to o tom udělat drob-

ností radost druhým. Pro seniory není ani tak důležitý ten dárek, ale spíše to, že za nimi někdo přijde a stráví s nimi trochu svého času,“ říká vedoucí pobytových služeb ve Vidnavě Jaroslava Švecová.

Vidnavské veřejnosti byl tento projekt prezentován společně s rozsvícením vánočního stromu. Vzhledem k tomu, že ve Vidnavě s tímto zatím neměli zkušenost, nikdo nedokázal odhadnout, zda bude mít akce u lidí úspěch. Jaroslava Švecová k tomu říká: „Čekala jsem, že budu lidi prosit, aby si přání rozebrali, ale ještě před vlastním vyhlášením byla všechna přání rozebrána a nezbylo než poděkovat. Když vidíme, jaký je zájem o to udělat někomu radost, chtěli bychom, aby se z toho stala ve Vidnavě tradice. Mně osobně to velmi mile překvapilo. Jako malé poděkování pro Ty, co se rozhodli splnit malé přání, máme připravené starodávné ozdobné klíče, které zrenovovali naši uživatelé, a které symbolicky odemykají srdce.“

Charita Jeseník děkuje zaměstnancům Domovů ve Vidnavě za iniciativu a městu Vidnava za spolupráci při této akci. Srdečné poděkování patří také všem, kteří si přání ze stromu vzali a do akce se aktivně zapojili. Je úžasné, že se Vidnavě našlo tolik lidí, kterým záleží na svých spoluobčanech.

Milá návštěva ve Vidnavě

V prosinci navštívil Charitní dům sv. Anežky sbor myslivců z Bruntálu. Sbor jezdí výhradně za dětmi, ale tentokrát udělali pánové myslivci výjimku a svou návštěvou rozradostnili seniory ve Vidnavě.

Myslivci přijeli na návštěvu v rámci projektu Ježíškova vnučata za klientem, který miloval přírodu a lesy, v nichž prožil velkou část života, a má mnoho přátel z řad myslivců. Pánové s sebou přivezli dva psy, z nichž jeden je dokonce vítězem několika výstav a soutěží. Měli připravenou přednášku o myslivosti a vysoké zvěři. Klienti domova se ale nejvíce

těšili z kontaktu s lidmi a s pejsky. „Děkujeme sboru myslivců za to, že si na nás udělali čas. Je od nich velmi pěkné, že i když jezdí hlavně za dětmi, že udělali výjimku a přijeli za námi až do Vidnavy. Udělali všem svou návštěvou velkou radost. Také děkujeme paní Aronové za zprostředkování návštěvy,“ říká sociální pracovnice Diana Burdáková.

Kalendárium

- **V roce 2015** se v Domově pokojného stáří sv. Hedviky uskutečnilo country vystoupení hudební skupiny z Jeseníku.
- **V roce 2019** byl zahájen projekt Humanizace Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Projekt zajistí dosažení materiálně-technického standardu v pobytové službě „domov pro seniory“.

Stalo se ...

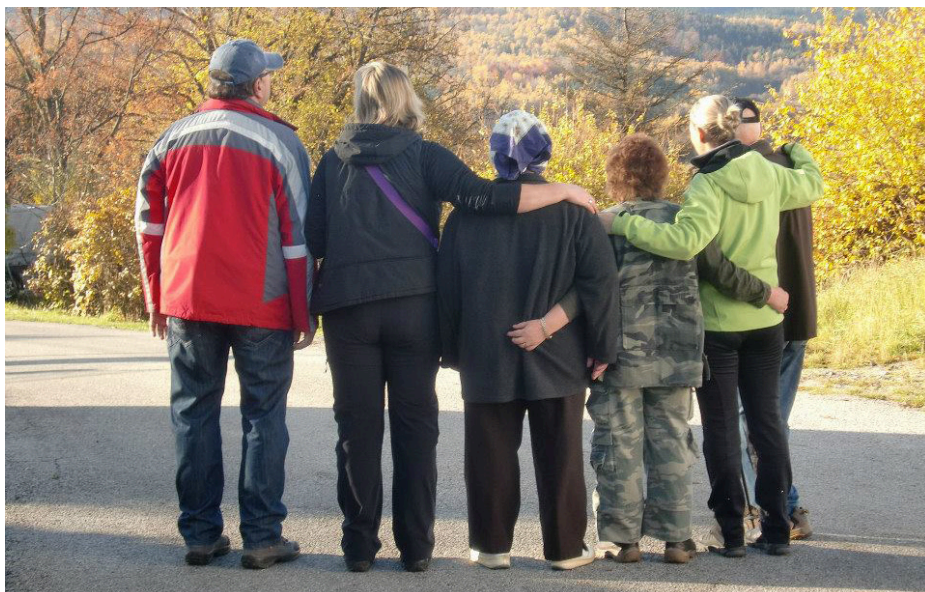
Dárečkování ve stacionáři

Klienti a zaměstnanci Denního stacionáře Šimon se společně sešli u vánočního stromku. Ještě před samotným rozdáváním dárečků vystoupily zaměstnankyně s nadvíceným představením středověkého dvorského tance. Poté už se všichni usadili kolem stromčku, zpívali vánoční písně, ochutnávali cukroví a rozdávali si dárečky. Celé dopoledne všichni prožili s úsměvem na rtech a užili si společné posezení s vánoční atmosférou.

Zazpívali nám koledy

Sbor Jesenických seniorů Jesen vystoupil se svým představením lidových písní v Domově pokojného stáří sv. Hedviky. Sbor zpíval koledy a vánoční písně, na stolech vonělo cukroví a celé vystoupení mělo pohodovou vánoční atmosféru. Do Vidnavy se na vystoupení přijeli podívat i klienti Domova pokojného stáří sv. Františka. Děkujeme Sboru za příjemné předvánoční čas.

Co nás čeká příští rok?

V loňském roce oslavila Charita Jeseník 25. výročí a k oslavě uspořádala hned několik akcí. Za zmínku stojí například talk show Zbigniewa Czendlika, Charitní pouť či Setkání s Milošem Svobodou. V příštím roce sice Charita žádné výročí neslaví, ale to neznamená, že bude nouze o kulturní a společenské akce nebo velké události.

Nový rok otevře tradičně Tříkrálová sbírka a s ní spojená výtvarná a fotografická soutěž. Ta vyvrcholí v únoru vernisáží nejlepších děl. O průběhu Tříkrálové sbírky i soutěže píšeme více v úvodním článku tohoto Okénka.

V dubnu se pak Denní stacionář Šimon vrátí na divadelní prkna s obnoveným

představením „O Vinckovi“. Jak se už teď připravují na své vystoupení, si přečtete níže.

A pak už Charitu Jeseník čeká velké akce – otevření zrekonstruovaného Domova pokojného stáří sv. Františka. Nejprve však dojde na loučení. Protože i když se stal domov ve Vlčicích jen pře-

chodným bydlíštěm, tak se zde klienti i personál zabydleli a s místními navázali dobré vztahy. A proto bude domov v květnu pořádat rozlučkový piknik ve vlčickém parku.

Rekonstrukce v Javorníku probíhá od ledna 2019 a slavnostní otevření je naplánované na léto 2020. Při něm si budou moci zájemci prohlédnout domov ještě před nastěhováním jeho obyvatel. Ti se budou stěhovat právě v létě. „*Ted' už máme představu, jak to bude probíhat, a víme, že to jde. Musíme se zvládnout přestěhovat v jednom dni. Jana Šubrtová už vypracovala akční plán stěhování,*“ říká vedoucí Petra Tomášková a Jana Šubrtová k tomu dodává: „*S Domovem pokojného stáří sv. Františka se budu stěhovat už po čtvrté a věřím, že naposledy.*“

V září při příležitosti svátku patrona Charit sv. Vincence z Pauly proběhne třetí Charitní pouť. Tentokrát se poutníci a příznivci Charity Jeseník sejdou ve Vidnavě.

A nebude chybět ani přednáška pro veřejnost. Tématem bude život s demencí a posluchači se dozví, jak vnímají okolní svět lidé s tímto onemocněním. Poslechnout si vše mohou přijít v říjnu, místo upřesníme. Podzim pak uzavrou na jednotlivých zařízeních zaměstnanci i klienti dušičkovým rozjímáním, kdy budou vzpomínat nejen na klienty, kteří už nemohou být s nimi, ale také na své přátele a blízké.

Vyrábíme, trénujeme, hrajeme!

Denní stacionář Šimon se vrací k divadelnímu představení „Legenda o Vinckovi“. To hráli uživatelé a zaměstnanci již před sedmi lety. Díky projevenému zájmu diváků se stacionář opět vrací na prkna, která znamenají svět.

S tímto představením mají v Denním stacionáři Šimon již své zkušenosti, vždyť před lety s ním měli velký úspěch. Jenže tento rok jej budou hrát nováčci jak z řad klientů, tak i zaměstnanců. Také proto se ve stacionáři rozhodli, že změní název představení. „*Představení budeme hrát s obměněným obsazením*

a je to již dlouhá doba, kdy jsme jej hráli naposledy. Chtěli jsme, aby si sami herci zvolili nový název. Už poctivě trénujeme a navíc renovujeme a vyrábíme nové kulisy,“ říká vedoucí Marta Nosková. Obnovená premiéra představení bude 4. dubna 2020 v Divadle Petra Bezruče v Jeseníku.

Stane se ...

Novoroční posezení

Na začátku roku 2020 se již tradičně klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky setkají u společného novoročního posezení. Při této příležitosti si zahrají jejich velmi oblíbené bingo a zavzpomínají na uplynulý rok. Co jim přinesl dobrého, co je potěšilo a rozesmálo. Zároveň si popovídají o tom, co mohou čekat v novém roce, co by si přáli pro sebe a pro své blízké.

Změny ve Vidnavě

Protože na domovech ve Vidnavě došlo k několika personálním změnám, upřesňujeme jména těch, na které se můžete obracet. Vedoucí domovů je Jaroslava Švecová, vrchní sestrou Vladimíra Stehlíková a sociální pracovníci Diana Burdáková. Té na každém domově pomáhá koordinátorka péče. Na Domově pokojného stáří sv. Hedviky je to Henrieta Kvardová, v Charitním domě sv. Anežky Jarmila Salvová.

Napsali o nás ...

Tři králové slaví 20 let

Letos proběhne již 20. ročník Tříkrálové sbírky. Každý z občanů Jesenicka se může od 1. až do 14. ledna připojit ke koledníkům a také svým darem přispět potřebným na Jesenicku. V minulém roce se na Jesenicku podařilo vykoledovat 664 tisíc korun. Z toho ve Vidnavě to bylo krásných 18 584 korun.

Vidnavský zpravodaj - prosinec 2020

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

*Každá koruna
pomáhá*

**Sbírka probíhá
od 1. do 14. ledna 2020**

**Výtěžek sbírky bude použit na rekonstrukci
Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.**

Děkujeme za Vaši štědrost.

„Byla jsem plná očekávání“

popisuje svou první zkušenost s koledováním Lydie Uhlířová.

Vybírat peníze pro potřebné není jediným posláním tříkrálovích koledníků. Při jejich putování od domu k domu také přináší úsměv, radost a Boží požehnání. Jedním z koledníků je i paní Lydie Uhlířová, pro kterou je setkávání s lidmi a rozdávání radosti na koledování tím nejlepším.

Jak jste se ke koledování a Tříkrálové sbírce dostala?

Prvním koledníkem v naší rodině, ale i ve Vlčicích, byl můj manžel Milan, který pracoval na Charitě, a o této akci se dozvěděl od svých kolegů z Ostravy. Vyznal se třemi staršími dětmi a já jsem byla doma s nejmenšími. Byla jsem plná očekávání, jak to dopadne, a když jsem pak viděla jejich zmrzlé, ale usměvavé tváře, věděla jsem, že dobře.

Pamatujete si, jaké bylo Vaše první koledování?

Vzpomínám si, že jsem prosila kamarádku, aby šla se mnou, protože Tříkrálová sbírka ještě nebyla příliš známá a lidé reagovali různě. Vzpomínám, jak jsme pořád vysvětlovali, že to není o sladkostech pro děti, ale o pomoci potřebným. Vzpomínám si na domy, ve kterých se svítilo, a když jsme se přiblížili, tak byla tma a nikdo neotevřel. Chápala jsem obavy těch lidí z něčeho, co neznají i určitou averzi proti církvi po televizních pořadech o církevních restitucích. Také ale stále vidím ty zářící oči babičky ve Vojtovicích, která byla ráda, že za ní v její samotě někdo přišel, a frau Lízu, která sem přišla z Německa a charitu a pomoc druhým považovala za něco samozřejmého.

Jak se změnilo koledování tenkrát a letos? Změnil se nějak přístup lidí ke koledníkům?

To, co se nezměnilo, jsou děti. Stále stejně nadšené ze všeho, co po cestě potkáme. Kůň za plotem, ovečky, pes, nebo nová horolezecká stěna, či zmrzlá kaluž, a když nemrzne, tak i ta nezamrzlá. Změnilo se povědomí lidí o tom, co Tříkrálová sbírka je, díky zkušenostem a také pozitivnímu zpravodajství například České televize. Hodně lidí také zažilo na vlastní kůži, že Charita pomáhá. Třeba po povodních, v péči o seniory a handicapované.

Co je na koledování nejlepší?

Pro mne je koledování především setkání s lidmi. Někdy letmé, jinde cítím,

že nemůžeme hned odejít. Už dávno nemám pocit, že žebraám, vím, že máme co nabídnout. Kontakt, úsměv, tu stále stejnou písničku zpívanou s rozzářenými očima a hlavně – Boží požehnání. To není málo.

Na co se Vás při koledování lidé nejvíce ptají?

Už se známe, takže: „Jak se máte, není vám zima...?“

Máte nějakou pěknou historku z koledování?

Došli jsme k rozpadajícímu se domečku, přišla otevřít paní a říká: „Co chcete, já už nic nemám.“ A tak jsme říkali, to nevadí, my bychom vám rádi zazpívali, a pokud budete chtít, tak vám napíšeme na dveře, že Bůh vám žehná. Paní přikývla. Děti se na nás podívaly, a protože už jsme byli na konci cesty a cukříku ještě zbývalo hodně, nabraly plnou hrst a nasypaly je paní do rukou. Když jsme odcházeli, stála na zápraží a dívala se za námi.

Nějaká špatná zkušenost?

Nevím. Jestli nějaká byla, tak jsem na ni zapomněla.

Jak se ke koledování staví děti? Těší se, baví je to?

Děti jsou úžasné, vždycky když dojdeme na konec naší obchůzky, k rybníku, vyběhnou na hráz a volají: „Ještě musíme zazpívat rybám.“ A přezpívají všechny sloky, pak trvají na tom, že jim musíme nasypat cukřík. Vzpomínám u toho na sv. Františka. A ještě musíme zazpívat u kapličky – a jdeme. Dělali by to, kdyby je to nebavilo?

V minulém roce jste se zapojila do fotografické soutěže, zúčastníte se i letos?

To je zapeklitá otázka. Víte, u nás vždycky fotil manžel a pak se toho ujal děti. Já jsem se spíš ometala kolem plotny, pračky, dětí... No a na Tříkrálové sbírce jsem najednou sama, tak to byl takový pokus. Překvapilo mne, že se to někomu líbilo, takže můžu to zase zkusit a třeba něco vyjde, ale slibovat nic nemůžu.

Co byste Tříkrálové sbírce přála do dalších let?

Abychom ji vlastně vůbec nepotřebovali, aby sociální služby měly stálý zdroj financí a nebyly závislé na sbírkách. Ale abychom nepřestali myslet na lidi, navštěvovat je, přinášet jim radost a Boží požehnání nejen o vánočních, protože to je něco, co dnešní době schází – osobní setkání, blízkost a sounáležitost.

Co si přejete vy osobně v novém roce?

Pokoj v srdci, lásku k Bohu a lidem.

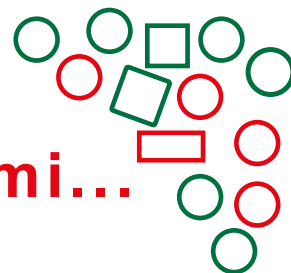
Děkujeme za rozhovor!

Lydie Uhlířová - medailon

Paní Lydie Uhlířová pochází z Hatí na Hlučínsku. Vystudovala na střední zemědělské škole obor zahradník a poté speciální pedagogiku na Univerzitě Palackého. Na Jesenicko se přivdala. S manželem Milanem mají pět dětí, díky nimž je i čtyřnásobná babička. V letech 2004 – 2005 byla zaměstnána v Charitě Jeseník jako vedoucí Denního stacionáře Šimon. Nyní pracuje jako učitelka odborného výcviku - obor zahradník v SOU a Praktické škole Lipová Lázně. Koledovat chodila ve Vlčicích nejprve se svými dětmi, nyní s ní koledují její vnoučata nebo děti ze sousedství.

Stále s Vámi...

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2020. Výtěžek sbírky bude použit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. **(leden 2020)**

TŘI KRÁLOVÉ SLAVÍ 20 LET

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v Katovně v Jeseníku bude vyvrcholením již třináctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v úterý 11. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. **(únor 2020)**

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON

Oprášenou „Legendu o Vinckovi“ – tentokrát s novým názvem a obsazením – představí uživatelé a zaměstnanci Denního stacionáře Šimon na Divadelní žatvě v Jeseníku. **(duben 2020)**

ROZLOUČENÍ S VLČICEMI

Společným setkáním a piknikem ve Vlčíckém parku se rozloučí Domov pokojného stáří sv. Františka se svým přechodným bydlištěm ve Vlčicích. **(květen 2020)**

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ DOMOVA

Nově zrekonstruovaný Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku si budou moci zájemci prohlédnout ještě před nastěhováním jeho obyvatel. **(červen/červenec 2020)**

3. CHARITNÍ POUŤ

Další ročník Charitní pouti při příležitosti svátku patrona Charit sv. Vincence z Pauly. Tentokrát se sejde-me ve Vidnavě. **(září 2019)**

JINÝ POHLED NA DEMENCI

Jak asi prožívají některé situace lidé s demencí nebo Alzheimerovou chorobou? Co cítí, proč dělají zrovna tohle? O tom všem bude přednáška nejen pro pečující. **(říjen 2020)**

DUŠIČKOVÉ ROZJÍMÁNÍ

Při společných setkáních si v našich službách zavzpomínají nejen na zesnulé klienty, ale i na rodinu a blízké. **(listopad 2020)**

„Smyslovka“ má smysl

Na konci listopadu proběhlo poslední dvoudenní školení Smyslové aktivizace. Ukončil se tak cyklus školení v Levelu 1 – Aktivizační praktikant/ka Smyslové aktivizace. A i když se vlastně hlavně opakovalo, přinesly i poslední dny zase plno nových informací.

O průběhu školení už se několikrát psalo. Tentokrát jsme se rozhodli pro čtenáře Okénka posbírat ohlasy od samotných účastnic – co si kdo ze školení odnáší, co využije nebo co ho nejvíc oslovilo?

„Školení nám ukázalo službu z druhé strany, z pohledu klienta s demencí. Filmy, které jsme viděly, byly hodně emotivní a

hodně nás zasáhly,“ říká Jana Hrůzková, pracovnice z Domova pokojného stáří sv. Františka. Svůj pohled na školení připojuje také sociální pracovnice Marie Losmanová: „Školení mi pomohlo porozumět lidem s demencí, co prožívají, jak se cítí. Jejich největší bolestí je, že se nemohou vrátit domů. Nemůžeme jim nahradit jejich fyzický do-

mov, ale můžeme jim pomáhat láskyplným přístupem, aby se aspoň cítili milováni.“

Prohloubení vědomostí o problematice demence přes různé prožitkové techniky ocenila většina účastnic kurzu. „Užitečné bylo rozdělení demence na jednotlivé fáze a uvědomění si specifík v těchto fázích. Výborné byly praktické ukázky Smyslové aktivizace. Pochopily jsme, jak důležitá je příprava a vědět, proč s lidmi děláme zrovna tohle, co tím sledujeme. Uvědomily jsme si, jak užitečné je pracovat s malými skupinami klientů,“ říká Jana Nepožítková.

Ucelenost konceptu Smyslové aktivizace v péči vnímá jako přínos také Jaroslava Švecová, vedoucí domovů ve Vidnavě: „Koncept Smyslové aktivizace je důležitou složkou komplexní péče o seniory. Onu komplexnost vidím v tom, že tato metoda vede zaměstnance pracující v přímé péči k tomu, že jednotlivec je ústředním bodem péče, objevují nové možnosti zvyšování kvality jejich života, čas strávený s nimi je využíván efektivně.“ K tomu, že školení nebylo jen přínosem pro práci, Jaroslava Švecová dodává: „Bonusem účasti na vzdělávání je přínos v osobním životě, uvědomění si svého já. Prostě a jednoduše: smyslovka má smysl.“

Jak vnímá školení smyslové aktivizace vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka Petra Tomášková, se můžete dočíst níže. Další zpětné vazby pak najdete na našem webu.

Poděkování

Velké DĚKUJEME!

Školení ve Smyslové aktivizaci se mohlo uskutečnit jen díky podpoře Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové. A že jsme za toto školení rádi a že bylo pro nás velkým přínosem, si můžete přečíst v ohlasech na celé této straně. Proto jsme tak vděční, že jsou nadace, které neziskovkám pomáhají v její nelehké činnosti. Když se člověk zamyslí, nebylo to školení zase tak drahé, pokud to rozpočítáme na jednotlivé dny. Ale vydat náraz větší částky peněz pro dvanáct lidí a pak ještě shánět další vzdělávání pro ostatní zaměstnance (pracovníci v sociálních službách musí totiž za rok absolvovat dvacet čtyři hodin vzdělávání - je několik forem, ale každá něco stojí), není tak snadné a v rozpočtu neziskovek se nehledají snadno. Takže Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové velmi děkujeme za možnost proškolení dvanácti pracovníků a změnit tak jejich myšlení, přístup a často i atmosféru v celém domově. Doufáme, že se nadací bude i nadále dařit získávat dostatek dárců, aby ona mohla podporovat ty, kteří to potřebují, nebo kteří se starají o potřebné. Děkujeme.

Z mého pohledu

„Nejvýživnější“ školení

O Smyslové aktivizaci, která se zaměřuje hlavně na práci se starými lidmi postiženými demencí, jsem se dočetla již před několika lety v časopise Sociální práce, kde vyšel rozhovor s jeho školitelkou PhDr. Hanou Vojtovou. Protože mě na první pohled zaujal, následovala exkurze do Domova pro seniory v Tovačově, kde s tímto konceptem již několik let pracují, a nakonec intenzivní šestidenní školení pro pracovníce našich Domovů.

Z mého pohledu je Smyslová aktivizace „nejvýživnější“ školení, které jsem během svého téměř tříletého působení v Charitě Jeseník absolvovala. Přemýšlím, proč to tak je. Nedožvěděly jsme se žádné novinky. Případá mi spíše, jako bychom prošly samy určitou terapií, která nám, pracovnícům v sociálních službách, trochu rozjasnila zrak zakašený určitou provozní slepotou.

Smyslová aktivizace tak byla pro každou z nás důležitá nejen pro naši profesi, ale obohatila nás celkově lidsky. Pro mě, kromě

mnoha užitečných praktických návodů pro společný život v Domově, zde vystávají dva postřehy:

1. Méně mluv a více poslouvej. Ztiš se a dej těm kolem sebe čas a prostor k vyjádření. Nevytvářej si domněnky o tom, co druzí potřebují, ale naslouvej a respektuj, že někdo vnímá věci odlišně.

2. Méně konej, ale věnuj lidem čas, aby mohli uplatnit své schopnosti. Buď pouze vždy připraveným pomocníkem.

Věřím, že každá z nás si do své práce odnesla právě to, co potřebuje. Jsou to na první pohled jednoduché a obyčejné myšlenky a návody, který nám koncept Smyslové aktivizace předal, ale jejich zaváděním do praxe se naše služba stává daleko vědomější a profesionálnější.

PhDr. Petra Tomášková
vedoucí Domova
pokojného stáří
sv. Františka

Duchovní zamyšlení

Kdybych se narodil před více než sto léty...

Věříte na zázraky? Někdo odpoví ano, někdo ne a třetí se zeptá, co si pod tím slovem představuji. Možná jsou zázraky vetkány do obyčejnosti každodenního života, a proto je nevnímáme. V prošílé adventní době jsem u nás v obecní knihovně našel knihu, která byla úplně zdarma, někdo už ji nepotřeboval a v chodbě ji odložil do regálu. Kniha podobně jako prsteny mají svou vůli a čekají na svého nového čtenáře, chtějí se dočkat. Listuji v ní - je prosinec 1914, na západní frontě klid, bahnitá frontová linie, v níž nepřátelská vojska na sebe hledí z bezprostřední blízkosti. A právě v tomto území nikoho, v pásmu smrti se odehraje něco neuvěřitelného, pravý zázrak. Uprostřed války nastane mír. Na začátku to byl jen jeden jediný voják, jenž si pro sebe začal zpívat Tichá noc, svatá noc. Pak se však přidali další, a za chvíli zpívají vojáci na obou stranách bojiště. Zanedlouho odkládají zbraně, vycházejí ze zákopů, vyměňují si pudink a cigarety, spolu strojí stromečky a hrají fotbal. Muži, kteří se ještě včera zabíjeli, si vyměňují fotografie rodin a mluví o touze, aby už ta zatracená válka skončila. Všechno se zmocnila opravdová, neskutečná vánoční nálada. Trvala tři dny a potom pod tlakem velení se opět rozpoutávají krvavá jatka, znovu „vši, krysy, ostnatý drát, blechy, granáty, miny, těla, krev, kulky, bomby – ďábelské dílo“. Ptáte se co nám tato kniha Michaela Jurgse – Malý mír ve velké válce, chce říci? Vždyť to bylo dávno. Ona jistě nic neříká, ale spíše šeptá. A co může současný člověk slyšet? Třeba, že mé nitro je ve válce se svým sousedem, s těmi kdo mi ublížili, co kdysi zradili či opushtili. Musím bojovat v práci, abych splatil půjčky a hypotéku, postaral se o děti na studiích a stihnout zabezpečit vše nutné i nenutné. Svět se pak poznenáhlu může stát bojištěm a já jsem v něm vyděšeným vojákem, který kličkuje před kulkami nemocí, exekucí, závisti, nenávisti, studu... Ale můžu doufat v podobný zázrak, jaký se stal ve Flandrech před více než sto léty. Tehdy v něj také nikdo nevěřil. A stačil jediný muž, jediná píseň, která to šílenství zastavila, byť jen na tři dny. Přejí nám všem, abychom svého „muže“ a svou „píseň“ hledali v novém roce i v těch nejnepravděpodobnějších místech, situacích a lidech. A budeme-li pozorní a trpěliví, snad najdeme v 365 „regálech“ roku 2020, trochu toho zázračného počteníčka. Věřím, že tam je.

Libor Kratochvíla
pravoslavný kněz

Vzpomínáme

Jaroslav Fikáček

3. prosince 2019 jsme se při mši svaté rozloučili s naším dlouholetým klientem panem Jaroslavem Fikáčkem, který zemřel 27. listopadu 2019.

Poprvé jsem se s ním setkala, když jsem v prosinci roku 1996 nastoupila do zaměstnání v Charitě. Ve stejném roce se pan Jaroslav přistěhoval do Domova sv. Františka v Bílé Vodě. Přišel z Ústavu sociální péče v Opavě. Jeho život nebyl jednoduchý. Narodil se v Ostravě – Zábřehu jako nejmladší z osmi dětí. Sociální a rodinné poměry byly velmi špatné, proto byly všechny děti rodičům soudně oddány. Pan Jaroslav žil v několika ústavech – dětský domov v Ostravě, Marianum v Opavě, Ústav sociální péče Ostravice a poté Domov pokojného stáří sv. Františka. V každém zařízení rád pomáhal. Vždy si s některými zaměstnanci vytvořil blízký vztah.

V době mého nástupu do domova nám pomáhal s klienty. Tenkrát ještě nebyly žádné zvedáky a na službách nás bylo málo. Takže každá pomoc byla dobrá.

S panem Jaroslavem jsme na mých nočních službách strávili hodně času. Přes den chodil ke známým ve městě a večer, když byl klid, prohlíželi jsme si svaté obrázky, které jsem sbírala a fotky pana Jarka z jeho dětství.

Celý jeho život byl o pomoci druhým. Byl rád mezi lidmi. Když jste ho potkali na ulici, zamával vám a hned se k vám hlásil a nechal pozdravovat celou vaši rodinu.

Po našem stěhování do Vlčic odešel bydlet do Javorníku, ale po našem návratu se chtěl vrátit. To už se bohužel nestane. Moc mě to mrzí. Znali jsme se bez jednoho měsíce dvacet tři let.

Na závěr bych chtěla citovat z dopisu řádové sestry z ústavu Marianum: „Jaroslav je opravdu pilný a hodný hoch. Má dobrý postřeh pro své okolí a snaží se být dobrý pracovník při pomocných pracích. Rád pomáhá slabším svěřencům při oblékání, je vychovatelce k ruce. Z našeho ústavu ho přemísťujeme velice neradi, protože by nám byl dobrým pomocníkem.“ A takový byl celý jeho život...

Jana Šubrtová
provozní Domova pokojného stáří sv. Františka

Charita Jeseník vyhlašuje 13. ročník
Výtvarné a fotografické soutěže
na téma
Tři králové slaví 20 let

Své práce odevzdávejte na střediscích Charity Jeseník do 19. ledna 2020.

Fotografie posílejte do 19. ledna 2020 na email trikralovka@jesenik.charita.cz.

O nejlepší fotografii rozhodne veřejnost prostřednictvím facebooku Charity Jeseník.

Více informací na www.jesenik.charita.cz

Vyhlášení výsledků proběhne 11. února 2020 v Katovně v Jeseníku.

Listárna

Vážená paní Šubrtová,
dne 29. listopadu 2019 jsme se rozloučili s naší zesnulou maminkou, paní Antonií Husovskou. Děkuji všem zaměstnancům Domova pokojného stáří sv. Františka při Charitě Jeseník za dlouholetou péči o naši maminku, která se velmi špatně pohybovala a ani se sama nenajedla. Hluboce se skláním před ošetřujícím personálem, před jejich těžkou prací, která by si určitě zasloužila větší finanční ohodnocení. Přesto byly sestřičky vždy vstřícné, příjemné, milé! S pozdravem a hlubokou úctou,
Marie Vršanová

Chtěla bych vyslovit uznání celému personálu domova za pečlivou péči o staré lidi, za vzorné udržování čistoty a tímto moc děkuji všem za jejich obětavou a velmi náročnou práci. Velmi mne potěšilo, jak svědomitě se starají zaměstnanci o vytváření pěkných vzájemných vztahů mezi obyvateli domova, k čemuž výrazně pomáhá tzv. kavárnička v jídelně s různými kulturními akcemi. Velice se těším na další návštěvu paní Jiřinky P. ve Vlčicích a posílám mnoho srdečných pozdravů.
Ing. Anna Svatoňová